

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

xi [i.e. x]. Unitas individualis & numerica desumitur ab ipsa rei singularis
entitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

poni his pluralitatibus materialiter acceptis, id est, cum substantia unitatum consurgentium ex divisione compositi substantialis vel integralis, sed cum pluralitate accepta formaliter, id est, cum negatione unionis, seu cum unitatibus illis, quatenus sunt divisæ.

X. Unitas alia est individualis, numerica, materialis, seu absolutè realis, & est divisio rei singularis in se, & divisio ejus à quavis alia re singulari. Desumitur ab ipsa rei singularis entitate; (inde enim habet unitatem numericam, unde habet suum esse intrinsecum) sive principium intrinsecum individuationis est tota cujusque rei entitas, & non materia sigillata, seu affecta quantitate aliisque accidentibus, cum res spirituales habeant suam unitatem & materia carens quantitate adhuc esset hæc numero materia: neque sola forma, cum materia absq; forma adhuc esset una. Alia est unitas formalis, per quã essentia aliqua, v.g. humana dicitur una, quamvis sit divisã in plura individua, sive est divisio essentia in se, & divisio ejus à quolibet alio. Malè explicatur hæc unitas, quòd detur ante operationem intellectus unitas essentia, vi cujus eadem natura humana sit in Petro, Paulo &c.

idem animal in Petro, equo &c. sic enim nunquam Petrus poterit annihilari, quin simul annihiletur humanitas omnium hominum, animalitas omnium animalium &c. annihilari quippe est, rem ita destrui, ut nihil rei remaneat. Et positâ hac unitate formali distinctâ à numerica, non dabuntur nunc plures homines, sed unus homo, uti datur unus Deus, quia eadem natura divina immultiplicata est in tribus Personis. Melius itaque dicitur, quod Petrus ante operationem intellectus sit unus formaliter & essentialiter cum Paulo, non quod habeant unam eandemque numero essentiam, sed quod habeant essentias similes, adeoque hæc unitas formalis consistat in similitudine substantiali (hanc enim Arist. ad distinctionem similitudinis, quâ duo quanta, duoque qualia sibi sunt similia, vel æqualia, non propter entitates suas, sed propter superadditam sibi quantitatem vel qualitatem, vocat unitatem seu identitatem) quâ ante operationem intellectus individua sibi sunt similia, vel in tota essentia (quæ similitudo dicitur etiam unitas formalis specifica fundamentaliter) vel in parte essentiæ, quæ dicitur etiam unitas formalis

malis generica fundamentaliter, utpote præbens intellectui fundamentum efficiendi eadem individua unitate extrinseca specifica formali seu universalis. Alia demum est unitas universalis seu rationis, quæ convenit rebus extrinsecè ab intellectu cognoscente res multas per modum unius; hic enim cognoscendo res, quæ à parte rei dividuntur, ut homo & equus, ita confusè, ut vi cognitionis illius sciat quidem, se cognovisse animal, non possit tamen distinguere, an, quod cognovit, sit equus, an homo, facit, ut homo & equus dicantur indivisa per intellectum, seu unum ratione.

XI. IDENTITAS sumpta fundamentaliter & negativè non distinguitur ab unitate; sumpta formaliter relativè ac quasi positivè, superaddit unitati relationem rationis, quæ res unâ bis cognita secùm comparatur, & ad se ipsam refertur. Sic Petrus ante omnem intellectum est secùm idem negativè, id est, non est distinctus à se, est item fundamentaliter idem secùm, id est, dat intellectui causam, ut si illum semel cognitum cognoscat iterum, judicet, esse eundem cum illo, quem ante cognorat; dumquè intellectus eundem ad
f 3 seip-